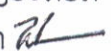

ສາລະບານ

		ໜ້າ
ພາກທີ I:	ຈຸດປະສົງ ແລະ ຫຼັກການ	1
1.1	ຈຸດປະສົງ	1
1.2	ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ	2
ພາກທີ II:	ການຈັດປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ການກຳນົດລະດັບຄວາມເຂັ້ມຊັນ	2
2.1	ການຈັດປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ	2
2.2	ການກຳນົດລະດັບຄວາມເຂັ້ມຊັນ ຂອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ	3
2.3	ຄວາມໝາຍ ຂອງ ການເຊື່ອມໂຍງ ລະຫວ່າງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນອັນຕະລາຍແລະ ສານເຄມີເປັນພິດ	3
ພາກທີ III:	ພັນທະໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ	4
3.1	ພັນທະ ຂອງ ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາກລັດ ໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ	4
3.2	ພັນທະ ຂອງ ບັນດາຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ	5
3.3	ພັນທະ ຂອງ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ	6
ພາກທີ IV:	ການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ	7
4.1	ການນຳເຂົ້າ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ	7
4.2	ການສົ່ງອອກ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ	8
ພາກທີ V:	ການຕິດຕາມ ແລະ ການລາຍງານ	8
5.1	ການຕິດຕາມ ແລະ ການລາຍງານການກໍ່ໃຫ້ເກີດ ແລະ ການທຳລາຍສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ	8
ພາກທີ VI:	ໜ້າທີ່ ຂອງ ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	9
6.1	ໜ້າທີ່ ຂອງ ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ	9
6.2	ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	11
ພາກທີ VII:	ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜົນສັກສິດ	12
7.1	ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	12
7.2	ຜົນສັກສິດ 	12

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1	13
I. ປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ຄວບຄຸມ ພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ ບາແຊວ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ	13
1. ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈັດເປັນໜວດຢ່ອຍດັ່ງນີ້	13
2. ສາມ ຫຼື ທາດແຫຼວ ເປັນອົງປະກອບ ຂອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ມີດັ່ງນີ້:	14
3. ບັນຊີຄຸນລັກສະນະ ຂອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ	15
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2	16
1. ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງສະໜອງໃນໃບແຈ້ງລາຍການ ຂອງ ການນຳເຂົ້າ ສິ່ງອອກ ແລະ ສິ່ງຜ່ານ ດ່ານສາກົນ	16
2. ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງສະໜອງຢູ່ໃນໃບແຈ້ງລາຍການ ສຳລັບ ການເຄື່ອນຍ້າຍ	18
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3	18
1. ວິທີການກຳຈັດ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ມີດັ່ງນີ້:	19
2. ການດຳເນີນການ ທີ່ອາດນຳເອົາຊັບພະຍາກອນ ກັບມາໃຊ້ປະໂຫຍດໃໝ່, ການຜະລິດຄືນໃໝ່ ແລະ 	
ການພື້ນຟູສະພາບ ຫຼື ວິທີການອື່ນໆ ມີດັ່ງນີ້:	

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

0744
 ເລກທີ /ກຊສ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 ທຸລາ 2015

ບົດແນະນຳ
ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

- ອີງຕາມ ມາດຕາ 35, 37, 38, 39 ແລະ ມາດຕາ 40 ໃນໝວດທີ 2 ແລະ ໝວດທີ 3 ພາກທີ III ແລະ ມາດຕາ 78, 79 ແລະ ມາດຕາ 80 ໃນໝວດທີ 1 ພາກທີ X ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 29/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 435/ນຍ, ລົງວັນທີ 28 ພະຈິກ 2011;
- ອີງຕາມ ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ບັນຊີໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ຈະຕ້ອງດຳເນີນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ການປະເມີນຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ສະບັບເລກທີ 8056/ກຊສ, ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2013;
- ອີງຕາມ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ຂະບວນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຈາກໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ສະບັບເລກທີ 8029/ກຊສ, ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2013; ແລະ
- ອີງຕາມ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ຂະບວນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຈາກໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ສະບັບເລກທີ 8030/ກຊສ, ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2013.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
ອອກບົດແນະນຳ:

ພາກທີ I
ຈຸດປະສົງ ແລະ ຫຼັກການ

1.1. ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ ແລະ ຈັດປະເພດກ່ຽວກັບສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ, ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທັງໝົດ ຂອງ ພາກລັດ, ພາກເອກະຊົນ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ເນື້ອໃນ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ສຳລັບການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງຜ່ານ, ເກັບຮັກສາ, ນຳໃຊ້, ນຳໄປຜະລິດຄືນໃໝ່ ແລະ ກຳຈັດ ຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແນໃສ່ປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ບໍ່ໃຫ້ເກີດມີການສ້າງສິ່ງເສດ

ເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ປະຕິບັດລະບຽບການແຈ້ງຂໍ້ມູນລ່ວງໜ້າ ແລະ ຂໍອະນຸມັດຕາມຂັ້ນຕອນຈາກໜ່ວຍງານທີ່ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດກໍ່ຄື ຈຸດປະສານງານແຫ່ງຊາດ ຂອງ ສິນທິສັນຍາ ບາແຊວ.

1.2. ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ປະກອບດ້ວຍຫຼັກການພື້ນຖານດັ່ງນີ້:

- 1) ຮັບປະກັນ ການອອກ ຫຼື ນຳໃຊ້ກົດໝາຍ;
- 2) ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ກິນໄກ, ມາດຕະການດ້ານວິຊາການ ໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ເປັນຕົ້ນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີການກຳຈັດ ຫຼື ການນຳໃຊ້ ແລະ ຜະລິດຄືນໃໝ່;
- 3) ປະຕິບັດການຄວບຄຸມການນຳເຂົ້າ, ສິ່ງອອກ, ສິ່ງຜ່ານ, ເກັບຮັກສາ, ນຳໃຊ້, ນຳໄປຜະລິດຄືນໃໝ່ ແລະ ກຳຈັດ ໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ;
- 4) ປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ການກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທັງປະລິມານ ແລະ ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ;
- 5) ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງ ຊຸມຊົນ; ແລະ
- 6) ຮັບປະກັນໃຫ້ມີສະຖານທີ່ບຳບັດ ແລະ ກຳຈັດ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ;

ພາກທີ II

ການຈັດປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ
ແລະ ການກຳນົດລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ

2.1 ການຈັດປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

ມາດຕາ 37 ຂອງ ໝວດທີ 3 ໃນພາກທີ III ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບປັບປຸງ ໄດ້ຈັດປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອ ອອກເປັນ 2 ປະເພດຄື:

- (1) ສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ; ແລະ
- (2) ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ.

ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ບັນຈຸທາດທີ່ມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄຸນລັກສະນະຄວາມເປັນພິດ ຫຼື ສາມາດປ່ອຍບັນດາທາດທີ່ມີຄຸນລັກສະນະຄວາມເປັນພິດຄ້າຍຄຽງ ຫຼື ທຽບເທົ່າກັນໄດ້ຈັດເປັນປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍດັ່ງນີ້:

- 1) ສາມາດລະເບີດ;
- 2) ໄວໄຟ (ເກີດໄຟໄດ້ງ່າຍ);
- 3) ມີປະຕິກິຣິຍາກັບອາກາດ (ອອກຊີໄດສ);
- 4) ເປັນພິດເບື້ອ (ທັນທີທັນໃດ ຫຼື ຊ້ຳເຮື້ອ, ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດມະເຮັງ, ສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດການປ່ຽນພັນທຸກຳໄດ້);
- 5) ສາມາດພາໃຫ້ຕິດເຊື້ອໄດ້;
- 6) ສາມາດເກີດໜ້ຽງ; ແລະ
- 7) ເປັນພິດຕໍ່ລະບົບນິເວດ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ກ່ອງ ຫຼື ພັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ຖືກປົນເປື້ອນກັບ ບັນດາທາດທີ່ມີຄຸນລັກສະນະຄວາມເປັນພິດ ກໍ່ຈັດເປັນສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສ້າງມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ.

2.2 ການກຳນົດລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ ຂອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

ການກຳນົດລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ ຂອງ ຄວາມເປັນພິດ ໃນສິ່ງເສດເຫຼືອ ຫຼື ເປັນພິດຕໍ່ລະບົບນິເວດ ຕ້ອງດຳເນີນການເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ ມີເອກະສານອ້າງອີງ ຫຼື ຂໍ້ມູນວິທະຍາສາດຈາກຫ້ອງວິໄຈທີ່ຍອມຮັບໄດ້. ສ່ວນ ປະກອບຄວາມເປັນພິດຂອງສິ່ງເສດເຫຼືອ ໃນລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນສູງສຸດຖືກກຳນົດເປັນສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ.

ລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະ ຂອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍໄດ້ກຳນົດດັ່ງນີ້:

- 1) ຈຸດສາມາດເກີດໄຟໄດ້ $\leq 55^{\circ}\text{C}$
- 2) ບັນຈຸສານເຄມີປະເພດເປັນພິດສູງ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນລວມ $\geq 0.1\%$;
- 3) ບັນຈຸສານເຄມີປະເພດເປັນພິດ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນລວມ $\geq 3\%$;
- 4) ບັນຈຸສານເຄມີເປັນອັນຕະລາຍ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນລວມ $\geq 25\%$;
- 5) ບັນຈຸສານເຄມີກັດຫ້ຽນທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການເຜົາໄໝ້ຮຸນແຮງຢູ່ ໃນລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນລວມ $\geq 1\%$;
- 6) ບັນຈຸສານເຄມີກັດຫ້ຽນທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການເຜົາໄໝ້ຢູ່ ໃນລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນລວມ $\geq 5\%$;
- 7) ບັນຈຸສານເຄມີທີ່ເຮັດໃຫ້ລະຄາຍເຄື່ອງຕາຂັ້ນຮຸນແຮງ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນລວມ $\geq 10\%$;
- 8) ບັນຈຸສານເຄມີທີ່ເຮັດໃຫ້ລະຄາຍເຄື່ອງຕາ, ລະບົບຫາຍໃຈ ແລະ ຜິວໜັງຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນລວມ $\geq 20\%$; ແລະ
- 9) ບັນຈຸສານເຄມີທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດມະເຮັງຢູ່ ໃນລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນລວມ $\geq 0.1\%$;

ການຈັດປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ການກຳນົດລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ ແມ່ນໄດ້ອີງໃສ່ບັນຊີ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທີ່ເປັນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ຂອງ ສິນທິ ສັນຍາ ບາແຊວ ຊຶ່ງໄດ້ຄັດຕິດເປັນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້.

ໃນກໍລະນີ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ບັນຈຸຫຼາຍສານເຄມີອັນຕະລາຍ ເຊິ່ງມີຄຸນລັກສະນະຄວາມອັນຕະລາຍ ທີ່ຄ້າຍກັນຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຈະຖືກຄິດໄລ່ລວມເຂົ້າກັນ.

ພາຊະນະບັນຈຸເປົ້າທີ່ຖືກປົນເປື້ອນຈາກສານເຄມີເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແມ່ນຖືກພິຈາລະນາໃຫ້ເປັນສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ.

ດິນ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ຖືກປົນເປື້ອນ ສານເຄມີເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແມ່ນຖືກພິຈາລະນາ ເປັນສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ເວັ້ນແຕ່ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ແລະ ວັດຖຸອື່ນເຫຼົ່ານັ້ນ ສາມາດຢັ້ງຢືນ ໄດ້ວ່າຄຸນລັກສະນະແມ່ນຕໍ່າກວ່າລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໂດຍບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

2.3 ຄວາມໝາຍ ຂອງ ການເຊື່ອມໂຍງ ລະຫວ່າງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ສານເຄມີເປັນພິດ

ຄວາມໝາຍ ຂອງ ການເຊື່ອມໂຍງ ລະຫວ່າງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ສານເຄມີເປັນພິດ ມີຄື:

- 1) ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເກີດຈາກການຈູດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ, ການບໍາບັດນໍ້າເປື້ອນ ແລະ ການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງອາກາດ ເຊັ່ນ ຂີ້ເຖົ້າຈາກຖ່ານຫີນ, ນໍ້າມັນ ແລະ ໄມ້, ຖົງກັນຕອງຝຸ່ນລະອອງ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກເຄື່ອງຂັດຖູ ແລະ ຂີ້ຕົມ ຈາກນໍ້າເປື້ອນເປັນຕົ້ນ ແມ່ນຖືເປັນສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ;
- 2) ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼາຍຊະນິດທີ່ສາມາດນໍາມາໃຊ້ ແລະ ຜະລິດຄືນໃໝ່ໄດ້ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຫຼັກວິຊາການ;
- 3) ການນໍາໃຊ້ ແລະ ການຜະລິດຄືນໃໝ່ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຕ້ອງດໍາເນີນການໂດຍບັນດາບໍລິສັດ ທີ່ມີໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເທົ່ານັ້ນ;
- 4) ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຄວນລວມເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ກົນໄກໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ການຜະລິດຄືນໃໝ່;
- 5) ໃນກໍລະນີມີສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ເກີດຂຶ້ນຫຼາຍຕ້ອງເຂັ້ມງວດການບັງຄັບໃຊ້ບັນດານິຕິກຳໃນການບໍາບັດນໍ້າເປື້ອນ ແລະ ການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງອາກາດ ແລະ ດິນ.

ພາກທີ III

ພັນທະໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

3.1 ພັນທະ ຂອງ ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາກລັດ ໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

ເພື່ອດໍາເນີນການປ້ອງກັນ ການຂົນສົ່ງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍແບບຊະຊາຍ ແລະ ການຄວບຄຸມການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ແລະ ນໍາຜ່ານຂ້າມຊາຍແດນໃຫ້ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ພາກລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- 1) ພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດ ນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຫຼື ນໍາຜ່ານຂ້າມຊາຍແດນ ຂອງຜູ້ປະກອບການບໍລິການກໍາຈັດ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ;
- 2) ຮ່າງສັນຍາກັບຜູ້ປະກອບການທີ່ຕ້ອງການ ນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຫຼື ນໍາຜ່ານສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໂດຍລະບຸໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງ ແຕ່ລະຝ່າຍໃຫ້ຈະແຈ້ງ;
- 3) ປະກອບຂໍ້ມູນລະອຽດທີ່ຈໍາເປັນເຊັ່ນ ຂະບວນການກໍາຈັດ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໃຫ້ກັບຜູ້ປະກອບການທີ່ຕ້ອງການ ນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຫຼື ນໍາຜ່ານ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນໃນການຕື່ມແບບຟອມແຈ້ງສິນຄ້າ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນການເຄື່ອນຍ້າຍ;
- 4) ຊັງນໍ້າໜັກ ແລະ ກວດສອບ, ຖ້າຈໍາເປັນ ອາດສຸ່ມຕົວຢ່າງ ໄປວິເຄາະ ເປັນໄປຕາມໃບແຈ້ງສິນຄ້າ ແລະ ສັນຍາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກັບຜູ້ປະກອບການເຫຼົ່ານີ້ ຫຼື ບໍ່ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈິ່ງລົງລາຍເຊັນໃສ່ໃບຢັ້ງຢືນການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລ້ວສົ່ງສໍາເນົາໃຫ້ໜ່ວຍງານກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ປະເທດ ທີ່ສົ່ງອອກ ພາຍໃນ 07 ວັນລັດຖະການ;
- 5) ໃນກໍລະນີ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໄດ້ຮັບການກໍາຈັດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ ໂດຍບໍ່ກໍາເນີດຜົນກະທົບຕໍ່ ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກໍຕ້ອງລົງລາຍເຊັນໃສ່ໃບຢັ້ງຢືນການເຄື່ອນຍ້າຍເຊັ່ນດຽວກັນ ແລ້ວສົ່ງສໍາເນົາໃຫ້ໜ່ວຍງານກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ປະເທດ ທີ່ສົ່ງອອກ ພາຍໃນ 180 ວັນລັດຖະການ;
- 6) ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນເຖິງໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ປະເທດຜູ້ນໍາເຂົ້າ, ຜູ້ນໍາຜ່ານ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ສົ່ງອອກ ຫຼື ຜູ້ແຈ້ງແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການ

ເຄື່ອນຍ້າຍ ຢ່າງມີເງື່ອນໄຂ ຫຼື ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ຫຼື ປະຕິເສດບໍ່ຍິນຍອມໃຫ້ມີການເຄື່ອນຍ້າຍ ຢ່າງມີ
ເງື່ອນໄຂ ຫຼື ຂໍຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ;

- 7) ຫ້າມນຳເຂົ້າ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໃນກໍລະນີ ຜູ້ປະກອບການບໍລິການກຳຈັດ ສິ່ງ
ເສດເຫຼືອນັ້ນ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການກຳຈັດດ້ວຍວິທີການທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- 8) ກຳນົດມາດຕະການທາງດ້ານກົດໝາຍເພື່ອປະຕິບັດ ແລະ ຄວບຄຸມການນຳເຂົ້າ-ສິ່ງອອກ ຫຼື ນຳຜ່ານ;
- 9) ກຳນົດມາດຕະຖານ ແລະ ວິທີການບັນຈຸຫີບຫໍ່ພາຊະນະດ້ວຍຕິດກາໝາຍສະເພາະ ທີ່ເປັນມາດຕະ
ຖານສາກົນ;
- 10) ກຳນົດໃຫ້ມີການປະກັນໄພ ຫຼື ຄ້າປະກັນດ້ານການເງິນ, ສັນຍາຜູກມັດກັບຜູ້ປະກອບການ ກ່ຽວກັບ
ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ເມື່ອຕ້ອງການ ນຳເຂົ້າ-ສິ່ງອອກ ຫຼື ນຳຜ່ານ;
- 11) ກຳນົດມາດຕະການລົງໂທດ ສຳລັບ ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ນຳເຂົ້າ-ສິ່ງອອກ ຫຼື ນຳຜ່ານ ແບບຜິດກົດ ໝ
າຍ ຂອງ ສປປລາວ.

ສຳລັບ ຂັ້ນຕອນ ທີ 4 ແລະ 5 ຕ້ອງປະຕິບັດທຸກຄັ້ງທີ່ມີການນຳເຂົ້າ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ
ອັນຕະລາຍ ເພື່ອກຳຈັດ ຕາມວິທີການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3 ຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ນຳເຂົ້າ ແລະ ຜູ້ປະກອບການບໍລິການກຳຈັດ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ບໍ່
ແມ່ນຜູ້ດຽວກັນໃຫ້ປະຕິບັດເພີ່ມດັ່ງນີ້:

- 12) ເຮັດສັນຍາ ລະຫວ່າງ ຜູ້ສິ່ງອອກ ແລະ ຜູ້ນຳເຂົ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບກຳຈັດ; ແລະ
- 13) ເມື່ອນຳເຂົ້າສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໃຫ້ລົງລາຍເຊັນໃສ່ໃບຢັ້ງຢືນການເຄື່ອນຍ້າຍ
ແລ້ວຈຶ່ງສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ຜູ້ຮັບກຳຈັດ.

3.2 ພັນທະ ຂອງ ບັນດາຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

ບັນດາຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- 1) ຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຈາກພາກອຸດສາຫະກຳ ຄວນປ້ອງກັນ ແລະ
ຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ຂອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
ດ້ວຍການນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບທີ່ບໍ່ເປັນພິດ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ສະອາດ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ດີເລີດສຳລັບ
ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມເງື່ອນໄຂ;
- 2) ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍບໍ່ຄວນຖືກເຈືອຈາງ ຫຼື ປະປົນກັບສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ຫຼື ສານເຄ
ມີອື່ນ ໃນໄລຍະການເກັບຮັກສາ ແລະ ການຂົນສົ່ງໄປສະຖານທີ່ບຳບັດ ແລະ ກຳຈັດ;
- 3) ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ປະເພດຕ່າງກັນ ທີ່ຕ້ອງການບຳບັດ ດ້ວຍວິທີການຕ່າງກັນ
ຕ້ອງຖືກເກັບຮັກສາແຍກກັນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ປະປົນກັນເດັດຂາດ;
- 4) ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງທັງພາກລັດ ແລະ
ເອກະຊົນຕ້ອງຖືກເກັບຮັກສາ, ຕິດກາໝາຍ, ແລະ ຂົນສົ່ງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;
- 5) ຫ້າມຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອສຳລັບ ສິ່ງ
ເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ ຫຼື ປ່ອຍລົງສູ່ທໍ່ລະບາຍນ້ຳເປື້ອນ, ແຫຼ່ງນ້ຳໜ້າດິນ, ແຫຼ່ງນ້ຳໃຕ້ດິນ ຫຼື ປ່ອຍອອກສູ່
ອາກາດຢ່າງເດັດຂາດ;
- 6) ຫ້າມເຜົາທຳລາຍໃນສະຖານທີ່ເປີດ ຫຼື ພື້ນທີ່ກາງແຈ້ງຢ່າງເດັດຂາດ;

- 7) ຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການກະກຽມ ການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ປອດໄພຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍຍົກເວັ້ນ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍຈາກຄົວເຮືອນ;
- 8) ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ສາມາດຖືກນໍາສິ່ງໃຫ້ຜູ້ດໍາເນີນການໜຶ່ງທີ່ມີໃບອະນຸຍາດ ຮັບຮອງກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມເທົ່ານັ້ນ ໃນການນໍາໃຊ້ ແລະ ນໍາໄປຜະລິດຄືນໃໝ່, ການເກັບມ້ຽນ, ການຂົນສົ່ງ ຫຼື ການບໍາບັດຂັ້ນສຸດທ້າຍ;
- 9) ສະຖາບັນໃດໜຶ່ງທີ່ສ້າງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ມີສິດໃນການເຜົາທໍາລາຍ, ນໍາໄປ ຜະລິດຄືນໃໝ່ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນ ໃນສະຖານທີ່ຂອງຕົນຫາກການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວເປັນໄປຕາມ ລະບຽບການເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ການດໍາເນີນການແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທໍາມະຊາດ; ແລະ
- 10) ຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໄລຍະການເກັບຮັກສາ ແລະ ການ ຂົນສົ່ງ ຈົນກວ່າຈະຖືກນໍາສິ່ງເຖິງຜູ້ດໍາເນີນການ ທີ່ມີໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ສໍາລັບ ການບໍາບັດ ແລະ ກໍາຈັດ ເປັນໄປຕາມວິທີການທີ່ລະບຸໄວ້ ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3 ຂອງ ບົດແນະ ນໍາສະບັບນີ້.

3.3 ພັນທະ ຂອງ ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

ຜູ້ຂົນສົ່ງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ບໍລິການ ບໍາບັດ ຫຼື ກໍາຈັດ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- 1) ຕິດຕາມ ແລະ ຄວບຄຸມ ການກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອ ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ປະປົນກັບສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ;
- 2) ສິ່ງຄືນສິ່ງເສດເຫຼືອໃຫ້ກັບຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຫາກເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການບໍາບັດ ຫຼື ກໍາຈັດບໍ່ພຽງພໍໃຫ້ແກ່ການບໍລິການ;
- 3) ເກັບຮັກສາເອກະສານບັນທຶກ ກ່ຽວກັບການກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການ ຂົນສົ່ງ ເພື່ອບໍາບັດ ຫຼື ກໍາຈັດ ແລະ ສິ່ງໃຫ້ກົມຄວບຄຸມມົນລະພິດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະ ຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງປົກກະຕິ. ການເຄື່ອນຍ້າຍສິ່ງເສດເຫຼືອຕ້ອງແຍກເປັນໄປຕາມໝວດ ຢ່ອຍ ຂອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ ໃນເອກະສານຄັດຕິດ 1 ຂອງບົດແນະນໍາ ສະບັບນີ້;
- 4) ສະໜອງເອກະສານເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຫຼື ໃບຮັບເງິນ ກ່ຽວກັບໝວດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຂົນສົ່ງທີ່ມີພັນທະໃນການນໍາສິ່ງເອກະສານນີ້ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງຜູ້ຄອບຄອງສິ່ງ ເສດເຫຼືອ;
- 5) ຜູ້ຂົນສົ່ງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ຈາກພາກ ສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ພາຫະນະທີ່ນໍາໃຊ້ຕ້ອງຕິດຕັ້ງເຄື່ອງອຸປະກອນຈໍາເປັນ ແລະ ຕິດກາໝາຍ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ຕ້ອງມີການສະເໜີລ່ວງໜ້າຂອງຜູ້ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນ ຕະລາຍໃນການຂົນສົ່ງ, ຍົກເວັ້ນການຂົນສົ່ງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໃນປະລິມານ ນ້ອຍຈາກຄົວເຮືອນ; ແລະ

- 6) ການທຳລາຍຂັ້ນສຸດທ້າຍ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຕ້ອງດຳເນີນໃນສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ສະເພາະ ສຳລັບ ກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ດ້ວຍການເຜົາໃນເຕົາເຜົາ ທີ່ມີ ອຸນຫະພູມສູງ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມໃບຢັ້ງຢືນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

ພາກທີ IV

ການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ

4.1 ການນຳເຂົ້າ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ

ໃນມາດຕາ 39 ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບປັບປຸງ ລະບຸວ່າ:

- ການນຳເຂົ້າ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ເຂົ້າມາໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນກໍລະນີ ມີລະບຽບການອະນຸຍາດກຳນົດໄວ້ສະເພາະ ໃນມາດຕາ 68 ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບປັບປຸງ ລະບຸວ່າ:
- ຫ້າມນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງຜ່ານ, ຈຳໜ່າຍ, ເກັບຮັກສາ, ນຳໃຊ້, ນຳໄປຜະລິດຄືນໃໝ່ ແລະ ທຳລາຍ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.

ໃນກໍລະນີ ມີການນຳເຂົ້າ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ເພື່ອການນຳໄປຜະລິດຄືນໃໝ່ ຫຼື ສຳລັບ ການຜະລິດເຊື້ອໄຟແມ່ນຂຶ້ນກັບການອະນຸຍາດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຂອງ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ທັງເປັນຜູ້ປະສານງານແຫ່ງຊາດ ຂອງ ສິນທິສັນຍາບາແຊວ.

ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດນຳເຂົ້າສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຖືກຄວບຄຸມ ໂດຍລະບຽບການພາຍໃຕ້ ສິນທິສັນຍາບາແຊວ ດັ່ງເງື່ອນໄຂຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ລັດທີ່ສົ່ງອອກແມ່ນພາຄີ ຂອງ ສິນທິສັນຍາ ບາແຊວ;
- 2) ຜູ້ສົ່ງອອກ ໃຫ້ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ເໝາະສົມ ກ່ຽວກັບສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ມີແຜນໃນການບຳບັດສະເພາະທີ່ລະບຸ ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 5 ຂອງ ສິນທິສັນຍາ ບາແຊວ ແຕ່ເປັນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2 ຂອງ ບົດແນະນຳສະບັບນີ້;
- 3) ສັນຍາທີ່ມີ ລະຫວ່າງ ຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ຜູ້ນຳເຂົ້າ ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ຜູ້ຮັບເອົາເພື່ອສະໜອງການບໍລິການບຳບັດ, ນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່, ນຳມາຜະລິດຄືນໃໝ່ ແລະ ກຳຈັດ ທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄຳຖາມ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;
- 4) ຜູ້ນຳເຂົ້າມີພັນທະ ໃນການແຈ້ງຂໍ້ມູນໃຫ້ຜູ້ສົ່ງອອກ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຂອງ ປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ກ່ຽວກັບການໄດ້ຮັບ ແລະ ການສຳເລັດການທຳລາຍສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ; ແລະ
- 5) ການອະນຸຍາດການນຳເຂົ້າຈຳນວນຫຼາຍຄັ້ງ ແມ່ນມີກຳນົດພາຍໃນໄລຍະເວລາສູງສຸດ 1 ປີ, ຖ້າການຈັດສົ່ງສິ່ງເສດເຫຼືອມີຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ເຄມີທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ໂດຍຜ່ານດ່ານພາສີສາກົນ ຂາເຂົ້າດຽວກັນ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດສາມາດຖອນຄືນໃບອະນຸຍາດໄດ້ ໃນທຸກເວລາຖ້າຫາກມີເຫດຜົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ ວ່າສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງໃນລັກສະນະທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

4.2 ການສົ່ງອອກ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ

ອົງການທີ່ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານແດນ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ໃນກໍລະນີທີ່ຖືກຄວບຄຸມ ໂດຍລະບຽບການພາຍໃຕ້ ສົນທິສັນຍາ ບາແຊວ ດັ່ງເງື່ອນໄຂ ຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ປະເທດ ນຳເຂົ້າ ແລະ ຮັບເອົາແມ່ນພາຄີ ຂອງ ສົນທິສັນຍາ ບາແຊວ;
- 2) ຜູ້ສົ່ງອອກສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ເໝາະສົມ ກ່ຽວກັບສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ແຜນການບຳບັດສະເພາະ ດັ່ງທີ່ ລະບຸໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 5 ຂອງ ສົນທິສັນຍາ ບາແຊວ ແຕ່ເປັນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2 ຂອງ ບົດແນະນຳສະບັບນີ້;
- 3) ສັນຍາທີ່ມີ ລະຫວ່າງ ຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ຜູ້ນຳເຂົ້າໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ຜູ້ຮັບເອົາເພື່ອສະໜອງການ ບໍລິການບຳບັດ, ນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່, ນຳມາຜະລິດຄືນໃໝ່ ແລະ ກຳຈັດ ທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນມິດກັບສິ່ງ ແວດ ລ້ອມ;
- 4) ຜູ້ສົ່ງອອກ ຫຼື ຜູ້ຂົນສົ່ງ ມີພັນທະໃນການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຂອງທັງ ປະເທດທີ່ສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ ກ່ຽວກັບການໄດ້ຮັບ ແລະ ການສຳເລັດການທຳລາຍສິ່ງເສດເຫຼືອ ເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ; ແລະ
- 5) ການອະນຸຍາດການສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານຈຳນວນຫຼາຍຄັ້ງ ແມ່ນມີກຳນົດພາຍໃນໄລຍະເວລາສູງສຸດ 1 ປີ, ຖ້າການຈັດສົ່ງສິ່ງເສດເຫຼືອ ມີຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ເຄມີທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ໂດຍຜ່ານ ດ່ານພາສີສາກົນ ຂາອອກດຽວກັນ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດສາມາດຖອນຄືນໃບອະນຸຍາດໄດ້ໃນທຸກເວລາ ຖ້າມີເຫດຜົນວ່າສິ່ງເສດເຫຼືອ ເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງໃນລັກສະນະທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ພາກທີ V

ການຕິດຕາມ ແລະ ການລາຍງານ

5.1 ການຕິດຕາມ ແລະ ການລາຍງານການກໍ່ໃຫ້ເກີດ ແລະ ການທຳລາຍ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

ການຕິດຕາມ ແລະ ການລາຍງານດ້ວຍຕົວເອງ ຂອງຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະ ລາຍ ທີ່ຕ້ອງການໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ສຳລັບ ດຳເນີນໂຄງການຕາມຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງ ລັດຖະ ມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 8056/ກຊສ ລົງ ວັນທີ 17 ທັນວາ 2013 ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- 1) ຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ມີພັນທະໃນການບັນທຶກ ປະລິມານ ແລະ ວິທີ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທີ່ຕົນສ້າງຂຶ້ນ;

- 2) ລວບລວມ ບົດບັນທຶກ ສໍາລັບ 1 ປີ ແລະ ນໍາສົ່ງໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ;
- 3) ການບັນທຶກ ແລະ ການລາຍງານ ຄວນລວມເອົາບັນດາຂໍ້ມູນທີ່ອາດບໍ່ທັນໄດ້ແຈ້ງໃນແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ກ່ອນການອອກໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບ ສິ່ງແວດລ້ອມຄື:
  - ແຈ້ງຊື່ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາ ຂອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ;
  - ປະລິມານ ຂອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ເປັນກິໂລກຣາມ ຫຼື ໂຕນ ຕໍ່ປີ;
  - ຄຸນລັກສະນະດ້ານວັດຖຸ: ທາດແຂງ, ທາດແຫຼວ, ຕະກອນຂີ້ຕົມ ຫຼື ທາດອາຍ;
  - ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ເປັນອົງຄະທາດ ຫຼື ອະນົງຄະທາດ;
  - ບອກລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ;
  - ການຈັດປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນໝວດຍ່ອຍ ຂອງ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ຂອງ ສົນທິສັນຍາບາແຊວ ຊຶ່ງເປັນເອກະສານຄັດຕິດ 1 ຂອງບົດແນະ ນຳສະບັບນີ້;
  - ບອກລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບວິທີການບຳບັດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ, ສິ່ງເສດ ເຫຼືອທີ່ຈະນຳໄປຜະລິດຄືນໃໝ່, ໄປເຜົາ ແລະ ຂົນສົ່ງສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ, ເກັບຮັກສາ ແລະ ບຳ ບັດ ໃນສະຖານທີ່ຈັດໄວ້ ຫຼື ການຄຸ້ມຄອງໃນຮູບແບບອື່ນ;
  - ແຈ້ງຊື່ ຂອງ ຜູ້ດຳເນີນການ ທີ່ ຮັບບໍລິການຂົນສົ່ງ, ບຳບັດ, ນຳໄປຜະລິດຄືນໃໝ່ ຫຼື ກຳຈັດສິ່ງ ເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ເປັນໄປຕາມວິທີການທີ່ລະບຸໄວ້ ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3 ຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້.

ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະອອກບົດແນະນຳສະເພາະຕື່ມ ກ່ຽວກັບການຕິດຕາມ ແລະ ການລາຍງານສິ່ງ ເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ.

ພາກທີ VI

ໜ້າທີ່ ຂອງ ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

6.1 ໜ້າທີ່ ຂອງ ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມມອບໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ ກົມຄວບຄຸມມົນລະພິດ ໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ດັ່ງນີ້:

- 1) ໂດຍຮ່ວມມືກັບບັນດາກະຊວງຂະແໜງການ ສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນດ້ານວິຊາການ ສຳລັບ ການບຳ ບັດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ເປັນໄປຕາມວິທີການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3 ຂອງບົດແນະນຳ ສະບັບນີ້;
- 2) ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາກລັດ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນການ ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ສຳລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ;

- 3) ປະສານສົມທົບກັບການຈັດຕັ້ງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນຮອງຮັບ ການບໍລິການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຈາກຄົວເຮືອນ ແລະ ການບໍລິການ ສາທາລະນະ;
- 4) ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການເກັບກຳສັງລວມ, ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາຖານ ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບແຫຼ່ງທີ່ເກີດ ຂອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ວິທີການຄຸ້ມຄອງ;
- 5) ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ແລະ ສົ່ງຜ່ານ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທັງເປັນຈຸດປະສານງານແຫ່ງຊາດ ຂອງ ສົນທິສັນຍາບາແຊວ ວ່າດ້ວຍ ການຄວບຄຸມ ການເຄື່ອນຍ້າຍສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ສົນທິສັນຍາຮອດເທິດຳ ວ່າດ້ວຍ ຂະບວນການຍິນຍອມແຈ້ງຂໍ້ມູນລ່ວງໜ້າ ສຳລັບ ສານເຄມີເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ທີ່ຄວບຄຸມ ພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາ ບາ ແຊວ.

ກົມຄວບຄຸມມົນລະພິດ, ກອງປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ສະຖາບັນ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບດັ່ງນີ້:

- 1) ຕິດຕາມກວດກາ ການປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຂອງຜູ້ປະກອບ ການທຸລະກິດທີ່ກຳໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ລວມທັງການເກັບກຳຕົວຢ່າງ ແລະ ວິໄຈ;
- 2) ຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດ ທີ່ກຳໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ເກັບຮັກ ສາການບັນທຶກ ແລະ ການລາຍງານ ກ່ຽວກັບການກຳໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງ;
- 3) ຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດ ທີ່ກຳໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ມີການ ຕິດຕັ້ງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການບຳບັດ ແລະ ກຳຈັດ ເປັນໄປຕາມວິທີການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3 ຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ຊຶ່ງຕ້ອງລະບຸຢ່າງລະອຽດໃນບົດລາຍງານການປະ ເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ(EIA) ເພື່ອສະເໜີຂໍໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;
- 4) ຮັບປະກັນໃຫ້ບົດລາຍງານ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ(EIA) ແລະ ຂະບວນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ(IEE)ລວມມີການກຳນົດປະເພດ ແລະ ປະລິມານ ຂອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກ ບັນດາກິດຈະການ ຂອງ ໂຄງການລົງທຶນຕ່າງໆ ພ້ອມທັງສະເໜີແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ; ແລະ
- 5) ຮັບປະກັນໃຫ້ມີການລະບຸເຖິງເງື່ອນໄຂຈຳເປັນດ້ານວິຊາການ ສຳລັບ ການບຳບັດ ຫຼືກຳຈັດ ສິ່ງເສດ ເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທີ່ເກີດຈາກຂະບວນການດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ກຳໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອ ເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໃນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ສຳລັບ ເກັບຮັກສາການບັນທຶກ ແລະ ການລາຍງານ ກ່ຽວກັບສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ພ້ອມທັງວິທີການຄຸ້ມຄອງທີ່ເປັນມິດ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ, ນະຄອນ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

- 1) ຕິດຕາມກວດກາ ການປະຕິບັດ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຂອງຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ທີ່ຈັດເຂົ້າໃນກຸ່ມ 1 ຕາມຂໍ້ຕົກລົງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເລກທີ 8056/ກຊສ ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2013 ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ລວມທັງການເກັບຕົວຢ່າງ;
- 2) ຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ທີ່ຈັດເຂົ້າໃນກຸ່ມ 1 ຕາມຂໍ້ຕົກລົງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເລກທີ 8056/ກຊສ ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2013 ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ເກັບຮັກສາການບັນທຶກ ແລະ ການລາຍງານ ກ່ຽວກັບການກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງ;
- 3) ລາຍງານ ກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂຈຳເປັນດ້ານວິຊາການໃນການເກັບຮັກສາ ຫຼື ສະຖານທີ່ບຳບັດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໃຫ້ກົມຄວບຄຸມມົນລະພິດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ຕ້ອງສ້າງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ບໍ່ຈຳເປັນ;
- 4) ຕິດຕາມກວດກາສະພາບເງື່ອນໄຂຈຳເປັນດ້ານວິຊາການ ສຳລັບ ຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອ ຂອງ ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີການປະປົນ ລະຫວ່າງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍກັບສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນໆ;
- 5) ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ແຫຼ່ງທີ່ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໂດຍສົມທົບກັບພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງລາຍງານຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວປະຈຳປີ ໃຫ້ກົມຄວບຄຸມມົນລະພິດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- 6) ຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານສະພາບການຖິ້ມ ຫຼື ການເຜົາ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແບບຊະຊາຍ ໃຫ້ກົມຄວບຄຸມມົນລະພິດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອດຳເນີນການຂັ້ນຕໍ່ໄປຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ກະຊວງຂະແໜງການອື່ນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນອອກແຈ້ງການສະເພາະເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລະ ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ລະຫວ່າງ ບັນດາບົດແນະນຳເຫຼົ່ານີ້.

6.2 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນຂະນະດຳເນີນການຜະລິດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໃຫ້ສຳເລັດ ພາຍໃນ 90 ວັນລັດຖະການ ແລະ ດຳເນີນການເສຍຄ່າທຳນຽມທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍດັ່ງໃນລະບຽບການກຳນົດສະເພາະ, ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ, ເຈົ້າຂອງ

ໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການນັ້ນຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 92, 93, 94, 95, 96 ແລະ 97 ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບປັບປຸງ.

ພາກທີ VII ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜົນສັກສິດ

7.1 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມອບໝາຍໃຫ້ກົມຄວບຄຸມມົນລະພິດ ແລະ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ,ນະຄອນ ເປັນໃຈກາງປະສານ ສົມທົບກັບຂະແໜງການຕ່າງໆ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບົດແນະນຳສະບັບນີ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

7.2 ຜົນສັກສິດ

ບົດແນະນຳ ສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ນູລິນ ສິນບັນດິດ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1

I. ປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ຄວບຄຸມພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ ບາແຊວ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ

1. ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈັດເປັນໝວດຍ່ອຍດັ່ງນີ້:

Y1 ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການຮັກສາພະຍາບານທາງການແພດໃນບັນດາໂຮງໝໍ, ສູນຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ຄຣິກນິກ;

Y2 ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການຜະລິດ ແລະ ການກະກຽມຜະລິດຕະພັນການຢາ;

Y3 ເວດສະພັນ (ຜະລິດຕະພັນການຢາ, ຢາເສບຕິດຫຼືບໍ່ເສບຕິດ ແລະ ຢາປົວພະຍາດ);

Y4 ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການຜະລິດ, ການປະສົມ ແລະ ການໃຊ້ສານທຳລາຍສິ່ງມີຊີວິດ ແລະ ຈຸລະພິດການຢາ;

Y5 ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກອຸດສາຫະກຳການຜະລິດ, ການປະສົມ ແລະ ການໃຊ້ສານເຄມີໃນການຮັກສາເນື້ອໄມ້;

Y6 ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກການຜະລິດ, ການປະສົມຫຼືການໃຊ້ຕົວລະລາຍອົງຄະທາດ;

Y7 ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກການປະຕິບັດວຽກງານໃນການຄວບຄຸມລະດັບຄວາມຮ້ອນທີ່ມີໄຊຍາໄນ;

Y8 ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກນ້ຳມັນແຮ່ທາດທີ່ມີສະພາບບໍ່ເໝາະສົມ ສຳລັບການໃຊ້ງານຕາມວັດຖຸປະສົງເດີມ;

Y9 ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຂອງການປະສົມທາດແຫຼວ ລະຫວ່າງ ນ້ຳມັນ/ນ້ຳ ຫຼື ໄຮໂດຣກາກບ່ອນ/ນ້ຳ;

Y10 ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເປັນວັດສະດຸ ແລະ ສິ່ງຂອງຊຶ່ງບັນຈຸ ຫຼື ປົນເປື້ອນດ້ວຍສານປະເພດໂປລີກລໍຣິເນັດໄບຟີນິສ(PCBs) ແລະ/ຫຼື ໂປລີກລໍຣິເນັດເຕດເທີຟີນິສ(PCTs) ແລະ/ຫຼື ໂປລີໂບຣມິເນັດໄບຟີນິສ(PBBs);

Y11 ສິ່ງເສດເຫຼືອ ປະເພດຂີ້ນ້ຳມັນດິບທີ່ເກີດຈາກໂຮງກັ່ນນ້ຳມັນ, ຂະບວນການກັ່ນ ແລະ ການປະຕິບັດດ້ວຍວິທີໄພໄຮໂລຕິກ;

Y12 ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກການຜະລິດ, ການປະສົມ ແລະ ການໃຊ້ມິກສີ, ຍ້ອມສີ, ສີນ້ຳມັນຄັ່ງ ແລະ ນ້ຳມັນເຄືອບເງົາ;

Y13 ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກການຜະລິດ, ການປະສົມ ຫຼື ການໃຊ້ສານສັງເຄາະ ທີ່ມີຄຸນສົມບັດຄ້າຍຄືກັບຢາງທຳມະຊາດ (ເຣຊິນ), ຢາງສີຂາວຄ້າຍຄືກັບນ້ຳນົມຈາກພືດ(ລາເຕັກ), ສິ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍຢາງປລາສະ ຕິກ, ກາວ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນປະເພດກາວ;

Y14 ສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ເປັນສານເຄມີຊຶ່ງເກີດຈາກການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ການພັດທະນາ, ຫຼື ກິດຈະການສິດສອນທີ່ບໍ່ອາດລະບຸໄດ້ ແລະ/ຫຼື ເປັນສານຊະນິດໃໝ່ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ມະນຸດ ແລະ/ຫຼື ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຍັງບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້;

Y15 ສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ສາມາດລະເບີດໄດ້ໂດຍທຳມະຊາດຊຶ່ງບໍ່ຄວບຄຸມພາຍໃຕ້ກົດໝາຍອື່ນ;

Y16 ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກຂະບວນການຜະລິດ ການປະສົມ ຫຼື ການໃຊ້ສານເຄມີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຖ່າຍຮູບ ພາບ ແລະ ວັດສະດຸ ໃນການລ້າງອັດຮູບພາບ;

Y17 ສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ເປັນຜົນມາຈາກການກຽມຜົວໜ້າໂລຫະ ແລະ ພລາສຕິກ;

Y18 ຂີ້ຕົມທີ່ເກີດຈາກການດຳເນີນການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອທາງອຸດສາຫະກຳ.

2. ສານ ຫຼື ທາດແຫຼວ ເປັນອົງປະກອບ ຂອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ມີດັ່ງນີ້:

Y19 ໂລຫະ ຄາຣໂບນິລ (Metal carbonyls)

Y20 ທາດເບຣິລຽມ (beryllium) ແລະ ທາດປະສົມ ເບຣິລຽມ(beryllium compounds)

Y21 ທາດປະສົມ ເຮຊາວາເລັ້ນ ໂຄຣມຽມ (Hexavalent chromium compounds)

Y22 ທາດປະສົມ ທອງ (ກອບເບີ) (Copper compounds)

Y23 ທາດປະສົມສັງກະສີ (ຊິງຄ໌) (Zinc compounds)

Y24 ອາຣ໌ຊິນິກ (Arsenic) ແລະ ທາດປະສົມອາຣ໌ຊິນິກ (arsenic compounds)

Y25 ຊີນິນຽມ (Selenium) ແລະ ທາດປະສົມ ຊີລິນຽມ (selenium compounds)

Y26 ແຄັດມຽມ (Cadmium) ແລະ ທາດປະສົມແຄັດມຽມ (cadmium compounds)

Y27 ແອນທິໂມນີ (Antimony) ແລະ ທາດປະສົມແອນທິໂມນີ (antimony compounds)

Y28 ເທລູຣຽມ (Tellurium) ແລະ ທາດປະສົມເທລູຣຽມ (tellurium compounds)

Y29 ບາຫຼອດ (Mercury) ແລະ ທາດປະສົມບາຫຼອດ (mercury compounds)

Y30 ທັລລຽມ (Thallium) ແລະ ທາດປະສົມທັລລຽມ (thallium compounds)

Y31 ຊິນ (Lead) ແລະ ທາດປະສົມ ຊິນ (lead compounds)

Y32 ທາດປະສົມຟລູອໍໄຣນ ອະນິງຄະທາດ ບໍ່ມີທາດ ແຄລສຽມ ຟລູອໍໄຣນ ຮ່ວມຢູ່ນຳ
(Inorganicfluorine compounds excluding calcium fluoride)

Y33 ໄຊຍາໄນດ ອະນິງຄະທາດ (Inorganic cyanides)

Y34 ນໍ້າກົດ ຫຼື ອາຊິດກ້ອນ(Acidic solutions or acids in solid form)

Y35 ນໍ້າດ່າງ ຫຼື ດ່າງເປັນກ້ອນ(Basic solutions or bases in solid form)

Y36 ແອສເບສຕອສ (ໄຍຫີນ ແລະ ເສັ້ນໄຍ) (Asbestos (dust and fibres))

Y37 ທາດປະສົມ ຟໍສຟໍຣັສ ອົງຄະທາດ(Organic phosphorus compounds)

Y38 ໄຊຍາໄນດ ອົງຄະທາດ(Organic cyanides)

Y39 ຟີໂນລ (Phenols) ແລະ ທາດປະສົມຟີໂນລ (phenol compounds)ກລໍໂຣຟີໂນລ
(chlorophenols)

Y40 ອີເທີ (Ethers)

Y41 ທາດລະລາຍຮາໂລເຈນເນຕ ອົງຄະທາດ (Halogenated organic solvents)

Y42 ທາດລະລາຍອົງຄະທາດ ບໍ່ມີ ທາດລະລາຍຮາໂລເຈນເນຕ (Organic solventsexcluding
halogenated solvents)

Y43 ທຸກປະເພດ ຄອນຈີເນີ ຂອງ ສານໂພລີຄລໍຣິນເນຕ ໄດເບນໂຊຟູແຣນ (Any congener of
polychlorinated dibenzo-furan)

- Y44 ທຸກປະເພດ ຄອນຈີເນີ ຂອງ ສານ ໂຟລີຄລໍອິນເນຕເຕັດ ໄດເບນໂຊຟູແຣນໄດອອກຊິນ
(Anycongenorof polychlorinated dibenzo-p-dioxin)
- Y45 ທາດປະສົມ ອອກກາໂນລຣາໂລເຈັນ ເຊັ່ນສານອື່ນໆ ທີ່ອ້າງອີງເຖິງ ສານພິດໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ
(ຕົວຢ່າງຊະນິດ 39, 41, 42, 43, 44).

3. ບັນຊີ ຄຸນລັກສະນະ ຂອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

ສານ ຫຼື ທາດແຫຼວຊຶ່ງໂດຍຕົວຂອງມັນເອງ ບົກກະຕິ ບໍ່ເກີດໄພ ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຮັບອົກຊີເຈນ ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈະເປັນສາເຫດ ມີສ່ວນຊ່ວຍໃຫ້ເກີດການຕິດໄພ ກັບສານອື່ນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງດັ່ງນີ້ໃນບັນຊີຄຸນລັກສະນະດັ່ງນີ້:

H1 ວັດຖຸລະເບີດ
ສານຫຼືສິ່ງເສດເຫຼືອຊຶ່ງຢູ່ໃນຮູບທາດແຂງ ຫຼື ທາດແຫຼວ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຫຼື ທາດປະສົມລະຫວ່າງ ສານ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ລະເບີດໄດ້ຊຶ່ງໂດຍຕົວຂອງມັນເອງມີຄວາມສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດປະຕິກິລິຍາເຄ ມີກາຍເປັນອາຍແກສ ໃນອຸນຫະພູມ ແລະ ຄວາມກົດດັນໜຶ່ງ ແລະ ໃນຄວາມໄວທີ່ສາມາດກໍ່ໃຫ້ ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

H3 ທາດແຫຼວໄວໄພ
ຄຳວ່າ “ຕິດໄພໄດ້” ມີຄວາມຫມາຍເຊັ່ນດຽວກັບ“ຈຸດໃຫ້ຕິດໄພໄດ້” ທາດແຫຼວທີ່ຕິດໄພໄດ້ອາດຢູ່ ໃນຮູບທາດແຫຼວຫຼືທາດປະສົມຂອງ ທາດແຫຼວຫຼື ທາດແຫຼວທີ່ມີທາດແຂງປະສົມຢູ່ໃນສະພາບສານ ລະລາຍຫຼືສານແຂວນລອຍຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ສີ, ນ້ຳມັນ, ນ້ຳມັນເຄືອບເງົາເປັນຕົ້ນແຕ່ບໍ່ລວມເຖິງສານ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ມີການຈັດປະເພດຄຸນສົມບັດຄວາມເປັນອັນຕະລາຍໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ;

H4.1 ທາດແຂງຕິດໄພ
ທາດແຂງ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເປັນທາດແຂງນອກເໜືອຈາກທີ່ຈັດປະເພດຢູ່ໃນສານທີ່ລະເບີດໄດ້ຊຶ່ງໃນ ສະພາບບົກກະຕິການຂົນສົ່ງອາດເກີດໄພໄໝ້ໄດ້ ຫຼື ອາດເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ເກີດຕິດໄພໄດ້ເນື່ອງ ຈາກການຮຸກຮຸນ;

H4.2 ສານຫຼືສິ່ງເສດເຫຼືອຊຶ່ງອາດເກີດໄພໄໝ້ໄດ້ເອງ
ສານ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອຊຶ່ງອາດຈະເກີດຄວາມຮ້ອນຂຶ້ນເອງພາຍໃຕ້ສະພາບບົກກະຕິໃນການຂົນສົ່ງ ຫຼື ເກີດຄວາມຮ້ອນເພີ່ມຂຶ້ນເມື່ອສຳຜັດກັບອາກາດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດໄພໄດ້;

H4.3 ສານຫຼືສິ່ງເສດເຫຼືອຊຶ່ງເມື່ອສຳຜັດກັບນ້ຳຈະເກີດອາຍແກສທີ່ໄວໄພ
ສານ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອຊຶ່ງເມື່ອມີປະຕິກິລິຍາກັບນ້ຳເຮັດໃຫ້ເກີດໄພໄດ້ດ້ວຍຕົວມັນເອງ ຫຼື ເກີດອາຍແກສ ໄວໄພໄດ້ໃນປະລິມານທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;

H5.1 ອອກຊິໄດຊິງສ໌(Oxidizing)
ສານ ຫຼື ທາດແຫຼວຊຶ່ງໂດຍຕົວຂອງມັນເອງ ບົກກະຕິບໍ່ຕິດໄພ ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຮັບອອກຊີເຈນເພີ່ມຂຶ້ນ ຈະເປັນສາເຫດ ຫຼື ມີສ່ວນຊ່ວຍໃຫ້ເກີດການຕິດໄພຂອງສານອື່ນທີ່ວາງໄວ້ໃກ້ຄຽງ;

H5.2 ເພີຣ໌ອກໄຊດ໌ອົງຄະທາດ(Organic Peroxides)
ສານ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອົງຄະທາດ ທີ່ມີໂຄງສ້າງແບບອອກຊີເຈນ 2 ຕົວ(bivalent-o-o-structure) ຊຶ່ງເປັນສານທີ່ປ່ຽນແປງງ່າຍສາມາດໃຫ້ຄວາມຮ້ອນຢ່າງວ່ອງໄວໄດ້ດ້ວຍຕົວເອງ;

H6.1 ທາດເບື້ອຮຸນແຮງ Poisonous(Acute)

- ສານ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຊຶ່ງອາດຈະເປັນສາເຫດເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ ຫຼື ບາດເຈັບຢ່າງຮຸນແຮງ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸກຂະພາບຂອງມະນຸດ ເມື່ອກິນກິນ ຫຼື ຫາຍໃຈຫຼືສຳຜັດທາງຜິວໜັງ;
- H6.2 ສານຕິດເຊື້ອ(Infectious substances)
ສານ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ມີຈຸລິນຊີຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ສານພິດຂອງມັນຊຶ່ງຮູ້ ຫຼື ສັນນິຖານເປັນເຫດໃຫ້ເກີດພະຍາດໃນສັດ ຫຼື ມະນຸດ;
- H8 ສານກັດທີ່ກໍ່ໃຫ້ເປັນໜັງໄດ້(Corrosives)
ສານ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຊຶ່ງເມື່ອມີປະຕິກິລິຍາທາງເຄມີຈະເປັນເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຮຸນແຮງ ເມື່ອສຳຜັດກັບເນື້ອເຍື່ອທີ່ມີຊີວິດ ຫຼື ເມື່ອເກີດຮົ່ວໄຫລຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ທຳລາຍ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍອື່ນໆ ກັບວັດຖຸສິນຄ້າ ຫຼື ຍານພາຫະນະທີ່ໃຊ້ຂົນສົ່ງ ແລະ ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍອື່ນໆ;
- H10 ອາຍແກສເປັນພິດ ເກີດຈາກການສຳຜັດກັບອາກາດຫຼືນໍ້າ
ສານ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຊຶ່ງເມື່ອມີປະຕິກິລິຍາກັບອາກາດ ຫຼື ນໍ້າຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດອາຍແກສເປັນພິດໃນປະລິມານທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;
- H11 ທາດພິດມືນຊາ ຫຼື ຊໍາເຮື້ອ (Toxic (Delayed or chronic))
ສານ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຊຶ່ງເມື່ອຫາຍໃຈ ຫຼື ກິນກິນ ຫຼື ຜ່ານຜິວໜັງແລ້ວກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຈັບປ່ວຍຢ່າງມືນຊາໆ ຫຼື ຊໍາເຮື້ອ ລວມທັງການກໍ່ໃຫ້ເກີດມະເລັງ;
- H12 ສານເປັນພິດຕໍ່ລະບົບນິເວດ (Ecotoxic)
ສານ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຊຶ່ງເມື່ອມີການປ່ອຍອອກມາຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຫຼື ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງຢ່າງຊ້າໆຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍມີການສະສົມໃນສິ່ງມີຊີວິດ ແລະ/ຫຼື ມີຄວາມເປັນພິດຕໍ່ລະບົບຮ່າງກາຍໃນສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ; ແລະ
- H13 ສານໃດກໍ່ຕາມ ພາຍຫຼັງການກຳຈັດ ດ້ວຍວິທີໃດໆກໍ່ຕາມ ຖືກແທນທີ່ດ້ວຍສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດເປັນສິ່ງເສດເຫຼືອ ດັ່ງລັກສະນະທີ່ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2

1. ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງສະໜອງໃນໃບແຈ້ງລາຍການ ຂອງ ການນຳເຂົ້າ ສິ່ງອອກ ແລະ ສິ່ງຜ່ານ ດ່ານສາກົນ
2. ເຫດຜົນ ໃນການສົ່ງອອກສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍຫຼືສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ
3. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຢູ່ ຂອງ ຜູ້ສົ່ງອອກສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍຫຼືສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ
4. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຢູ່ ຂອງ ຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະອັນຕະລາຍຫຼືສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ແລະ ສະຖານທີ່ເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດ;
5. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຢູ່ ຂອງ ຜູ້ກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼືສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ແລະ ສະຖານທີ່ກຳຈັດ;
6. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຢູ່ ຂອງ ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ຫຼື ຕົວແທນຂົນສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການຂຶ້ນທະບຽນ;
7. ຊື່ປະເທດ ທີ່ສົ່ງອອກສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ພ້ອມຊື່ ແລະ ແລະ ນາມສະກຸນ ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຢູ່ ຂອງ ຜູ້ອະນຸຍາດ;

8. ຊື່ປະເທດ ທີ່ຄາດວ່າສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ຈະຖືກນຳຜ່ານພ້ອມຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ອະນຸຍາດ;
9. ຊື່ປະເທດ ຜູ້ນຳເຂົ້າສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ພ້ອມຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຢູ່ ຂອງ ຜູ້ອະນຸຍາດ;
10. ການແຈ້ງໂດຍທົ່ວໄປ ຫຼື ການແຈ້ງສະເພາະເຈາະຈົງ;
11. ວັນທີກຳນົດການຂົນສົ່ງ ແລະ ໄລຍະເວລາສົ່ງອອກສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ, ຈຸດນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ.

ໃນກໍລະນີເປັນການແຈ້ງໂດຍທົ່ວໄປ ທີ່ມີການຂົນສົ່ງຫຼາຍຖ່ວງລະບຸວັນເວລາການຂົນສົ່ງ ຂອງ ແຕ່ລະຖ່ວງ, ຖ້າຫາກບໍ່ຮູ້ຂໍ້ມູນ ຕ້ອງໄດ້ລະບຸຄວາມຖີ່ຂອງການຂົນສົ່ງທີ່ມີໃນແຜນ;

12. ວິທີການຂົນສົ່ງ ທີ່ກຳນົດ ເຊັ່ນ ທາງບົກ, ທາງນໍ້າ ຫຼື ທາງອາກາດ;
13. ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະກັນໄພ ທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ໂດຍຜູ້ສົ່ງອອກ, ຜູ້ຂົນສົ່ງ ແລະ ຜູ້ກຳຈັດ;
14. ການລະບຸ ແລະ ສະແດງລາຍລະອຽດ ທາງດ້ານກາຍຍະພາບ ຂອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນລວມມີນໍ້າເບີໝວດຍ່ອຍ (Y) ແລະ ລະຫັດ UN ພ້ອມດ້ວຍອີງ ປະກອບຂອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນເຊັ່ນຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ ໂດຍສະເພາະຄວາມເປັນພິດ ແລະ ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ ຊຶ່ງຕ້ອງຮູ້ເພື່ອຮັບມືໃນ ກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດສຸກເສີນ;
15. ຊະນິດ ຂອງ ພາຊະນະບັນຈຸ;
16. ປະລິມານນໍ້າໜັກ ຫຼື ບໍລິມາດ;
17. ຂະບວນການທີ່ກຳໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນໃນກໍລະນີທີ່ຈຳ ເປັນຕ້ອງປະເມີນຄວາມເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການສະເໜີກຳຈັດທີ່ມີຄວາມ ເໝາະສົມ;
18. ແຈ້ງຂໍ້ມູນ ສຳລັບສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນເອກະສານ ຄັດຕິດ 1 ຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້ລວມມີນໍ້າເບີໝວດຍ່ອຍ (H) ແລະ ລະຫັດUN;
19. ວິທີການກຳຈັດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4 ຂອງ ສົນທິສັນຍາ ບາແຊວ ຄືກັນກັບ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3;
20. ຄຳຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ຄຳຮັບຮອງຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ໂດຍຜູ້ກຳໃຫ້ເກີດ ແລະ ຜູ້ສົ່ງອອກສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ;
21. ຂໍ້ມູນນຳສົ່ງ ຈາກຜູ້ກຳຈັດ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ລວມມີ ລາຍ ລະອຽດດ້ານວິຊາການ ຂອງ ບັນດາກິດຈະການທີ່ກຳໃຫ້ເກີດໃຫ້ແກ່ຜູ້ສົ່ງອອກ ຫຼື ຜູ້ກຳໃຫ້ເກີດທີ່ຕ້ອງອີງ ໃສ່ຫຼັກຖານປະກອບການປະເມີນວ່າ ບໍ່ມີເຫດຜົນໃດທີ່ຈະເຊື່ອໄດ້ວ່າສິ່ງເສດເຫຼືອເຫຼົ່ານີ້ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳຈັດ ດ້ວຍວິທີການທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນໄປຕາມລະບຽບການ ຂອງ ປະເທດນຳເຂົ້າ;
22. ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບສັນຍາລະຫວ່າງ ຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ຜູ້ກຳຈັດ.

2. ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງສະໜອງຢູ່ໃນໃບແຈ້ງລາຍການ ສໍາລັບ ການເຄື່ອນຍ້າຍ

1. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຢູ່ ຂອງ ຜູ້ສົ່ງອອກສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ;
2. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຢູ່ ຂອງ ຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ແລະ ສະຖານທີ່ເປັນແຫຼ່ງກໍາເນີດ;
3. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຢູ່ ຂອງ ຜູ້ກໍາຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ແລະ ສະຖານທີ່ກໍາຈັດ;
4. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຢູ່ ຂອງ ຜູ້ດໍາເນີນການຂົນສົ່ງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ຫຼື ຕົວແທນຂົນສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການຂຶ້ນທະບຽນ;
5. ການແຈ້ງໂດຍທົ່ວໄປ ຫຼື ການແຈ້ງສະເພາະເຈາະຈົງ;
6. ວັນທີເລີ່ມການເຄື່ອນຍ້າຍ ຂ້າມແດນ ແລະ ວັນທີລົງລາຍເຊັນໃນໜັງສືຮັບເອົາ ໂດຍແຕ່ລະບຸກຄົນ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ;
7. ວິທີການຂົນສົ່ງທີ່ກໍານົດ ເຊັ່ນ ທາງບົກ, ທາງນໍ້າ ຫຼື ທາງອາກາດລວມມີປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ, ປະເທດຜູ້ນໍາ ຜ່ານ ແລະ ປະເທດຜູ້ນໍາເຂົ້າ ລວມທັງ ດ່ານສາກົນຂາເຂົ້າ ແລະ ຂາອອກ;
8. ສະແດງລາຍລະອຽດ ຂອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ເປັນຕົ້ນ: ລັກສະນະທາງກາຍຍະພາບ, ຊື່ ແລະ ປະເພດການຂົນສົ່ງຕາມລະຫັດUN, ໝວດຍ່ອຍ (Y) ແລະ (H) ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1;
9. ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການຂົນສົ່ງພິເສດ ລວມທັງມາດຕະການຮັບມືເຫດການສຸກເສີນ ໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິ ເຫດ
10. ຊະນິດ ແລະ ຈໍານວນ ພາຊະນະ;
11. ປະລິມານນໍ້າໜັກ ຫຼື ບໍລິມາດ;
12. ຄໍາຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງການແຈ້ງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຫຼື ຜູ້ສົ່ງອອກສິ່ງເສດເຫຼືອ ເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ;
13. ການແຈ້ງຂໍ້ມູນໂດຍຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຫຼື ຜູ້ສົ່ງອອກທີ່ລະບຸເຖິງການເຫັນດີ ຂອງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ທີ່ເປັນພາຄີ;
14. ການຢັ້ງຢືນ ໂດຍຜູ້ກໍາຈັດ ກ່ຽວກັບການຮັບເອົາ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອ ອື່ນ ມາກໍາຈັດທີ່ສະຖານທີ່ກໍານົດໄວ້ ແລະ ການລະບຸວິທີການກໍາຈັດ ແລະ ວັນເວລາທີ່ມີແຜນກໍາຈັດ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3

1. ວິທີການກໍາຈັດ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນ ມີດັ່ງນີ້:
  - D1 ການຝັງກົບ ຫຼື ການຖິ້ມໃນສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອສະເພາະ;
  - D2 ການບໍາບັດທີ່ດິນ ດ້ວຍວິທີການຍ່ອຍສະລາຍທາງຊີວະພາບ ຂອງ ທາດແຫຼວ ຫຼື ຕະກອນຂີ້ຕົມຊຶ່ງ ເປັນທາດແຂງ;
  - D3 ການເຈາະຮູສິດລົງພື້ນດິນເລິກ ເຊັ່ນ ການສິດດ້ວຍປໍາລົງສູ່ບໍ່ນໍ້າບໍ່ເກືອທີ່ເກີດຕາມທໍາມະຊາດເປັນຕົ້ນ;
  - D4 ການເກັບກັກໄວ້ເທິງໜ້າດິນ ເຊັ່ນ ການເກັບກັກທາດແຫຼວ ຫຼື ຕະກອນຂີ້ຕົມໃນໜອງບຶງ ຫຼື ອ່າງ ເກັບນໍ້າ ຫຼື ທະເລສາຍເປັນຕົ້ນ;

- D5 ການຝັງກົບ ດ້ວຍວິທີພິເສດທາງວິສະວະກຳ ເຊັ່ນ ການເກັບກັກໄວ້ໃນຕາມຫຼັບຫວ່າງດິນ ຊຶ່ງບາງສ່ວນ ກໍ່ຖືກປົດ ຫຼື ຢູ່ແຍກຈາກສິ່ງແວດລ້ອມ;
- D6 ການປ່ອຍລົງສູ່ພື້ນທີ່ມີນ້ຳ ຍົກເວັ້ນທະເລ/ມະຫາສະມຸດ;
- D7 ການປ່ອຍລົງສູ່ທະເລ/ມະຫາສະມຸດ ລວມທັງການຖິ້ມລົງພື້ນທະເລ;
- D8 ການບໍາບັດທາງຊີວະພາບ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວິທີການ ຂອງ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3 ພາໃຫ້ເກີດ ສ່ວນປະກອບສານສຸດທ້າຍ ຫຼື ສານປະສົມ ທີ່ຈະຕ້ອງຖືກກຳຈັດດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ຈາກຂໍ້ D1-D7;
- D9 ການບໍາບັດທາງພິຊິກ-ເຄມີ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນວິທີການ ຂອງ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3 ພາໃຫ້ເກີດ ສ່ວນປະກອບສານສຸດທ້າຍ ຫຼື ສານປະສົມ ທີ່ຈະຕ້ອງຖືກກຳຈັດ ດ້ວຍວິທີການ ໄດ້ແກ່ການລະເຫີຍ, ການເຮັດໃຫ້ແຫ້ງ, ການປະສົມດ້ວຍປຸນ, ການເຮັດໃຫ້ເປັນກາງ, ການຕົກຕະກອນເປັນຕົ້ນ ແລະ ອື່ນໆ;
- D10 ການຈູດເທິງໜ້າດິນ;
- D11 ການເຜົາໃນທະເລ;
- D12 ການເກັບກັກແບບຖາວອນ ເຊັ່ນ ການບັນຈຸໃນພາຊະນະເກັບໄວ້ໃນສະຖານທີ່ເໝາະສົມ;
- D13 ການປັບສະຖານນະພາບສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ດ້ວຍສານເຄມີ ກ່ອນທີ່ຈະດຳເນີນ ການກຳຈັດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມວິທີການດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3 ດ້ວຍວິທີການໃດ ໜຶ່ງ ຈາກຂໍ້ D1-D12;
- D14 ການຫຸ້ມຫໍ່ພາຊະນະບັນຈຸ ກ່ອນການຂົນສົ່ງ ໄປດຳເນີນການກຳຈັດ ຕ້ອງມີການພິມເຄື່ອງໝາຍອັນຕະ ລາຍ ຢູ່ເທິງພາຊະນະບັນຈຸ ສະຫຼາກ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແໜ້ນໝາທົນທານກັບການຮຸກຮູ ດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ຈາກຂໍ້ D1-D12; ແລະ
- D15 ການເກັບກັກສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຕ້ອງເກັບມ້ຽນໄວ້ໃນສາງທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ, ໃສ່ ພາຊະນະບັນຈຸສະເພາະ, ຈຳນວນທີ່ເກັບຮັກສາຕ້ອງຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພ, ຕ້ອງມີ ພະນັກງານທີ່ມີຄວາມຮູ້ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕ້ອງກວດກາຕາມເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ຈາກຂໍ້ D1-D12;

2. ການດຳເນີນການ ທີ່ອາດນຳເອົາຊັບພະຍາກອນ ກັບມາໃຊ້ປະໂຫຍດໃໝ່, ການຜະລິດຄືນໃໝ່ ແລະ ການຟື້ນຟູ ສະພາບ ຫຼື ວິທີການອື່ນໆ ມີດັ່ງນີ້:

- R 1 ການໃຊ້ເປັນເຊື້ອໄຟ ນອກຈາກການເຜົາໃນເຕົາເຜົາຫຼືວິທີການອື່ນທີ່ໃຫ້ພະລັງງານ;
- R 2 ການນຳໃຊ້ນ້ຳຢາລະລາຍຫຼື ການຟື້ນຟູສະພາບ;
- R 3 ການນຳມາໃຊ້ປະໂຫຍດຄືນໃໝ່ ຫຼື ການຟື້ນຟູສະພາບ ຂອງ ທາດອົງຄະທາດ ທີ່ບໍ່ໃຊ້ເປັນນ້ຳຢາລະ ລາຍ;
- R 4 ການນຳມາໃຊ້ປະໂຫຍດຄືນໃໝ່ ຫຼື ການຟື້ນຟູສະພາບ ຂອງ ໂລຫະ ຫຼື ສານປະກອບໂລຫະ;
- R 5 ການນຳມາໃຊ້ປະໂຫຍດຄືນໃໝ່ ຫຼື ການຟື້ນຟູສະພາບ ຂອງ ທາດອະນົງຄະທາດ ອື່ນໆ;
- R 6 ການປ່ຽນສະພາບກົດ ຫຼື ດ່າງໃຫ້ໃຊ້ຄືນໃໝ່;
- R 7 ການນຳມາໃຊ້ປະໂຫຍດຄືນໃໝ່ ຂອງ ສານທີ່ໃຊ້ໃນການຄວບຄຸມມົນລະພິດ;

- R 8 ການນຳມາໃຊ້ປະໂຫຍດຄືນໃໝ່ ຂອງ ປະເພດສານທີ່ເລັ່ງປະຕິກິລິຍາ;
- R 9 ການນຳມາໃຊ້ປະໂຫຍດຄືນໃໝ່ ຂອງ ນ້ຳມັນເກົ່າໃຊ້ແລ້ວທີ່ຜ່ານການກັ່ນ;
- R 10 ການບຳບັດໜ້າດິນເກີດປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ການປັບປຸງ ດິນກະສິກຳ ແລະ ລະບົບນິເວດ;
- R 11 ການໃຊ້ສານຕົກຄ້າງທີ່ໄດ້ຈາກການດຳເນີນການກັບມາໃຊ້ປະໂຫຍດໃໝ່, ການຜະລິດຄືນໃໝ່ ແລະ ການຟື້ນຟູສະພາບ ດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ຈາກ ຂໍ້ R1-R10;
- R12 ການແລກປ່ຽນສິ່ງເສດເຫຼືອ ເພື່ອການດຳເນີນການກັບມາໃຊ້ປະໂຫຍດໃໝ່, ການຜະລິດຄືນໃໝ່ ແລະ ການຟື້ນຟູສະພາບ ດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ຈາກ ຂໍ້ R1-R11;
- R13 ການເກັບສະສົມສານ ແລະ ວັດຖຸອຸປະກອນ ເພື່ອການດຳເນີນກັບມາໃຊ້ປະໂຫຍດໃໝ່, ການຜະລິດຄືນໃໝ່ ແລະ ການຟື້ນຟູສະພາບ ດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ຈາກ ຂໍ້ R1-R11.